

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví (Pařížská unijní úmluva), (vyhl.[64/1975](#) Sb.) je mezinárodní úmluva, uzavřená v r.1883 v Paříži, jejímž obsahem je ochrana a úprava práv z průmyslového vlastnictví. Na základě této úmluvy vznikla tzv. Pařížská unie (Unie na ochranu průmyslového vlastnictví), jejímiž členy je více než 100 států

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví (Pařížská unijní úmluva), (vyhl.[64/1975](#) Sb.) je mezinárodní úmluva, uzavřená v r.1883 v Paříži, jejímž obsahem je ochrana a úprava práv z průmyslového vlastnictví. Na základě této úmluvy vznikla tzv. Pařížská unie (Unie na ochranu průmyslového vlastnictví), jejímiž členy je více než 100 států (tj. smluvních států). Jedním z členů je i Česká republika. Pařížská unie vystupuje v rámci Světové organizace duševního vlastnictví . Pařížská unijní úmluva byla revidována v Římě (r.1886), Madridu (r.1890, 1891), Bruselu (r.1897, 1900), Washingtonu (r.1911), Haagu (r.1925), Londýně (r.1934), Lisabonu (r.1958), Stockholmu (r.1967).

Obsah úmluvy.

Úmluva upravuje patenty, vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, tovární a obchodní známky, známky služeb, obchodní jména, údaje o původu zboží a označení původu. Kromě toho se úmluva vztahuje také na potlačování nekalé soutěže. V rámci postavení cizinců ve smluvních státech podrobuje úmluva jejich postavení národnímu (asimilačnímu režimu). Podle něj je každý smluvní stát (tj. člen Pařížské unie) povinen zajistit příslušníkům kteréhokoli jiného smluvního státu stejnou ochranu, jakou poskytuje příslušníkům vlastním. Stejně postavení jako příslušníci smluvních států mají i jiné osoby, s trvalým bydlištěm nebo sídlem ve smluvním státě. Ze zásady národního režimu jsou ovšem dvě výjimky: 1) smluvní stát je oprávněn uplatňovat vůči cizincům zvláštní procesní pravidla, která se nevztahují na tuzemce, 2) ustanovení úmluvy může v některých konkrétních případech zvýhodnit cizince vůči tuzemcům. Jedním z hlavních práv, které úmluva upravuje je právo priority (viz heslo), kterého je však zapotřebí se dovolat v prioritních dokumentech. Úmluva upravuje také některé přímo aplikovatelné právní normy. Ty se týkají zejména: 1) práva autora vynálezu na označení patentu jeho jménem, 2) zamítnutí nebo udělení patentu; ty nemají vliv na platnost patentu v jiném smluvním státě, 3) nucené licence aj. Úmluva ukládá všem smluvním státům povinnost zřídit na svém území zvláštní instituci, zabývající se průmyslovým vlastnictvím. U nás je takovou institucí Úřad průmyslového vlastnictví .